

skifteretten har udsat afgørelsen om konkurs i medfør af konkurslovens § 24, og denne afgørelse er endelig. Det følger af konkurslovens § 16 e, stk. 1, nr. 2, at en betalingsstandsning ophører, hvis der åbnes forhandling om tvangsakkord. I disse tilfælde vil pantsætteren være undergivet reglerne i konkurslovens kapitel 2 »ved åbningen« af tvangsakkordforhandlingen.

Retsvirkningerne i den foreslåede regel i § 47 f, stk. 4, 1. pkt., indtræder heller ikke, hvor pantsættersens bo på tidspunktet for tvangsakkordforhandlingens åbning er under konkursbehandling, dvs. at skifteretten har afsagt konkursdekret, jf. konkurslovens § 29. Undtagelsen vedrører ikke de tilfælde, hvor skifteretten har frataget skyldneren rådigheden over sine ejendele, fordi afgørelse om konkurs ikke straks kan træffes, jf. konkurslovens § 26, men sigter på de tilfælde, hvor der under en konkurs åbnes forhandling om tvangsakkord, jf. konkurslovens § 196. Den foreslåede regel omfatter også de tilfælde, hvor der er indledt gældssanerings sag i konkurs, jf. konkurslovens § 231.

Et virksomhedspant eller fordringspant, der i disse tilfælde er stiftet inden åbningen af tvangsakkordforhandlingen, vil således ikke være omfattet af reglen om, at pantet ikke omfatter fremtidige erhvervelser. Tilfældet må dog karakteriseres som temmelig upraktisk, da skyldneren efter konkursdekretets afsigelse ikke længere har rådighed over virksomhedens aktiver og således ikke kan pantsætte disse. Boet vil dog kunne anvende pantsætningsreglerne, men det vil formentlig være ganske sjældent i praksis.

Det fremgår endvidere af den foreslåede regel i § 47 f, stk. 4, 2. pkt., at reglen i 1. pkt. heller ikke gælder, hvis der på tidspunktet for tvangsakkordforhandlingens åbning er indledt gældssanerings sag. Skifterettens afgørelse om at indlede gældssanerings sag, jf. konkurslovens § 206, skal være endelig. Det vil formentlig være sjældent forekommende i praksis, at der på et tidspunkt, hvor der er indledt gældssanerings sag, åbnes tvangsakkordforhandling, da indledning af gældssanerings sag normalt forudsætter, at skyldneren har afviklet sin faktiske virksomhed.

Til stk. 5

1. Den foreslåede regel i *stk. 5, 1. pkt.*, fastslår det udgangspunkt, at virksomhedspant, jf. § 47 c, eller fordringspant, jf. § 47 d, der er stiftet inden skifterettens afgørelse om indledning af gældssanerings sag, ikke omfatter aktiver erhvervet efter beslutningen.

Skifteretten kan efter en skyldners begæring afsige kendelse om gældssanering, hvis skyldneren godtgør, at skyldneren ikke er i stand til og inden for de nærmeste år ingen udsigt har til at kunne opfylde sine gælds-

forpligtelser, og skyldnerens forhold og omstændighederne i øvrigt taler derfor, jf. konkurslovens § 197. Der kan endvidere indledes gældssanerings sag i konkurs, jf. konkurslovens § 231.

Ifølge den foreslåede regel omfatter panterettigheder stiftet inden indledningen af gældssanerings sagen ikke aktiver erhvervet derefter, uanset om indledningen af gældssanerings sagen fører til, at skifteretten afsiger kendelse om gældssanering eller ej.

Den foreslåede regel har virkning fra tidspunktet for skifterettens afgørelse om indledning af gældssanerings sag. Det afgørende tidspunkt er dermed klokkeslættet for skifterettens afgørelse.

Aktiver, der erhverves i perioden mellem fristdagen, dvs. dagen da skifteretten modtog skyldnerens begæring om gældssanering, og skifterettens afgørelse om at indlede gældssanerings sag, vil kunne omfattes af panteretten. I praksis vil en gældssanerings sag dog først blive indledt på et tidspunkt, hvor skyldnerens virksomhed reelt er afviklet, og der vil dermed normalt ikke blive erhvervet nye aktiver med henblik på produktion eller blive stiftet nye fordringer hidrørende fra salg af varer og tjenesteydelser.

2. Det følger af den foreslåede regel i *2. pkt.*, at reglen i 1. pkt. ikke gælder, hvis pantsætteren ved indledningen af gældssanerings sag er undergivet reglerne i konkurslovens kapitel 2, pantsættersens bo er under konkursbehandling, eller der er åbnet tvangsakkordforhandling.

Pantsætteren er undergivet reglerne i konkurslovens kapitel 2, hvis pantsætteren enten har anmeldt betalingsstandsning, jf. konkurslovens § 10, eller hvis skifteretten har udsat afgørelsen om konkurs i medfør af konkurslovens § 24, og denne afgørelse er endelig.

Det følger endvidere af den foreslåede regel i *stk. 5, 2. pkt.*, at reglen i 1. pkt. ikke gælder, hvis pantsættersens bo er under konkursbehandling, dvs. at skifteretten har afsagt konkursdekret, jf. konkurslovens § 29. Denne del af bestemmelsen omhandler det tilfælde, hvor skyldneren (pantsætteren) søger gældssanering i konkurs, jf. konkurslovens § 231. Det vil sædvanligvis ske på en sådan måde, at skyldnerens samlede usikrede gæld, dvs. gæld, der ikke er sikret ved en panteret mv., nedskrives eller bortfalder. Nedskrives gælden, skal skyldneren betale en vis del af sin fremtidige indtægt til kreditorerne. I denne situation vil det formentlig ikke være særlig praktisk, at der stiftes et fordringspant eller virksomhedspant, da den faktiske virksomhed vil være afviklet, og skyldneren ikke vil have rådighed over de resterende aktiver, jf. konkurslovens § 29.